

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1604.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 67 Stemmer.

Lovforslaget tilstilledes Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1ste April 1893 angaaende yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera § 6.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1607.)

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Til denne Sags Foretagelse kræves Tingets Samtykke, men hvis ingen begærer Afstemning derover, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold) Det er givet.

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets eneste Paragraf sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraf
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Transport og Slagtning af Dyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3009 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Anledningen til, at dette Lovforslag er blevet forelagt, er en Virksomhed, som er udfoldet i Sydjydske Dyrslægeforening. Virksomheden har givet sig Udslag i Andragender til Regering og Rigsdag, og disse Andragender ere blevne støttede ved en Udtalelse fra de jyske Landboforeningers Delegeretmøde og ligeledes fra de samvirkende danske Landboforeninger. Det maa være en Opgave for enhver at tilføje Dyrene saavel ved deres Benyttelse som ved Transport og Slagtning saa faa Lidelser som muligt; i det hele at være hensynsfuld over for Dyrene. Paa den anden Side maa man dog heller ikke glemme, at Dyrene ere og bør være til Nytte, Føde for Mennesker. Jeg vil gøre opmærksom paa, at i Spidsen for Dyrslægernes Andragende fremhæves det, at der bør ske en Forandring i Straffelovens § 297, der jo tilsigter at ramme det egentlige Dyrplageri. Det er nok muligt, at denne Bestemmelse ikke kan ramme alle Tilfælde, der egentlig bør rammes, men jeg tror, at man af Hensyn til den almindelige Omsætning og selve Slagtningen skal være lidt varsom med, naar man lovgiver paa dette Omraade, at vedtage noget, der medfører alt for store Smaaligheder og alt for store Gener. Jeg tror, man er inde paa en forkert Vej, og at man, naar man paa tilfredsstillende Maade skulde naa en bedre Ordning af dette Forhold, maa gaa til at skærpe Straffelovens § 297, hvad der jo mulig kan ske ved en særlig Lov. Naar man faar forelagt et Lovforslag som dette, ligger det nær for alle, som kende Forholdene med Hensyn til Transport og Slagtning, at fastslaa, at der nu vises langt større Humanitet og Varsomhed over for Dyrene end tidligere. Det er gaaet med dette Forhold, som det er gaaet med Bekæmpelsen af Tuberkulose. Da Befolkningen i sin Tid ikke havde Øje for den store Fare, der laa i Tuberkulosens Udbredelse, bredte denne Sygdom sig mere og mere hos Hornkvæget, men da man blev opmærksom paa Faren og fik Øje for den store økonomiske Vigtighed, der var